

HANDLEIDING BIJ HET GEBRUIK VAN STAPELBARE WORMENBAKKEN

AAN WELKE EISEN MOET EEN WORMENBAK VOLDOEN?

Een goede wormenbak is voorzien van :

- een goed sluitend deksel om wormen binnen en ongedierte, vocht en regen buiten te houden
- een goede ventilatie
- een goede afvoer en gemakkelijke opvang van het percolaat

Verder is hij:

- gemakkelijk onderhoudbaar
- gemakkelijk te verplaatsen

Als materiaal wordt meestal voor plastic gekozen. Het rot niet, is eenvoudig te reinigen en is voldoende stevig. Er bestaat een uitgebreide keuze aan plastic bakken voor ieder van de hierna voorgestelde modellen.

Kies voor plastic bakken die UV-bestendig zijn en niet doorschijnend. Wormen zijn immers lichtschuw.

KRAANTJE

Een kraantje vergemakkelijkt het oogsten van het percolaat en is ook didactisch interessant.

Het laat immers toe om het percolaat voor het oog van de toeschouwers eenvoudig af te tappen.

Bij de volledig gesloten monobak heb je trouwens geen alternatief. Het is de enige mogelijkheid om het percolaat te oogsten.

Test de dichting van het kraantje op lekken voor je de wormenbak definitief in gebruik neemt. Zet er eerst water in. Percolaat maakt immers hardnekkige vlekken!

Gebruik je siliconen om het kraantje lekvrij te monteren, geef dan de voorkeur aan zuurvrije siliconen. Anders blijft de geur maandenlang hangen en daar houden de wormen niet van.

WAAR PLAATS JE DE WORMENBAK?

Een wormenbak kan je zowel binnen als buiten plaatsen.

Buiten zoek je een goed beschutte plaats. De wormenbak moet beschermd zijn tegen vorst, wind en zon. Je kan kiezen voor een plek op een beschut terras, onder een afdak of gewoon in de tuin onder een struik.

Binnen is een gelijkmatige temperatuur van minstens 18°C ideaal.

Er staan goed werkende wormenbakken in garages, kelders, traphallen, berghokken en zelfs in keukens.

STAPELBAK

De stapelbak maakt gebruik van 3 of 4 konische en in elkaar schuivende stapelbakken. In de onderste niet-geperforeerde stapelbak vang je het percolaat op. Daarbovenop plaats je 3 stapelbakken met een geperforeerde bodem. In de onderste van de drie start je het composteerproces op.

Wanneer de onderste bak na enkele weken of maanden vol is, wordt een tweede geperforeerde stapelbak op het composterend materiaal gezet en wel zo dat hij in de eerste schuift naarmate het materiaal daarin verteert en zakt.

Iedere bak rust op het materiaal in de onderliggende bak. Het gewicht van de bakken en de druk die ze op het materiaal uitoefenen; is verwaarloosbaar.

De wormen en de andere organismen moeten zo vrij mogelijk heen en weer tussen de verschillende lagen kunnen circuleren.

De tientallen gaatjes in de bodem van de bakken mogen een behoorlijke diameter hebben.

Meer dan een centimeter is geen probleem. Het garandeert een goede doorstroming van percolaat en een vlotte circulatie van de wormen. Er wordt vaak gevreesd dat de wormen er bij de onderste bak zouden doorvallen.

Wormen vallen niet zomaar uit de compost! Ze kruipen er alleen maar uit als ze daar een goede reden toe hebben.